

Katrien Vanslebrouck: “Ik kan de 60 euro voor de kinesist niet voorschieten, dus ga ik niet.” — © Fred Debrock

“Aan de kassa schrok ik van de prijs, de bodem van mijn kar was niet eens bedekt”

Na haar scheiding wachtte Katrien Vanslebrouck (59) een berg aan schulden. “Ik ben van de ene op de andere dag vertrokken, dus er was niets geregeld. Dat wil zeggen dat ik alle rekeningen die op mijn naam openstonden, moest afbetalen.”

Vanslebrouck is alleenstaand en heeft een invaliditeitsuitkering van ongeveer 1.600 euro. Maandelijks gaat daarvan een derde naar de huur van haar studio. Daarnaast betaalt ze de elektriciteitsfactuur, rekeningen van internet en telefonie en kosten aan benzine. In die volgorde.

“Het afgelopen jaar betaalde ik 140 euro per maand aan elektriciteit. Eerst betaal ik die factuur, daarna denk ik aan eten. Maar daar blijft steeds minder voor over.”

Met een kleiner budget gaat Vanslebrouck naar de supermarkt, maar ook daar merkt ze dat het leven voor haar duurder is geworden. “Met kerst kreeg ik een cadeaubon van Aldi van 30 euro. Ik kwam aan de kassa en schrok, want de bodem van mijn kar was nog niet eens bedekt. Die winkel is al goedkoper, maar zelfs daar betaal ik steeds meer.”

Daarom bespaart ze nu op haar gezondheid. “De specialist heeft mij twee keer per week kinesithérapie voorgeschreven. Dat kost me 60 euro per week. Het zou kunnen dat ik dat geld terugkrijg, maar ik kan het gewoon niet voorschieten. Dus ik ga niet.”

“Ik heb nog 50 euro om het einde van de maand te halen”

Rosette V. (55) heeft jarenlang letterlijk dag en nacht gewerkt, tot haar lichaam het begaf. Ze heeft nu nog 15.585,88 euro per jaar. “Tot voor kort kreeg ik 1.100 euro per maand, maar daarmee kwam ik niet uit de kosten. Ik heb dan maar gevraagd aan de schuldbemiddelaar om mijn leefgeld te verhogen en heb nu 1.200 euro per maand.”

Met die 1.200 euro moet Rosette alles betalen. In twee jaar tijd steeg de huur van haar appartement van maandelijks 284 euro naar 336,94 euro. Wat haar nu het meest zorgen baart, is de stijging van de elektriciteitskosten. “De elektriciteitsfactuur bedroeg vorig jaar 60 euro per maand, nu is dat 129 euro per maand.”

Rosette krijgt geen tegemoetkoming meer via het sociaal tarief voor energie. Dat systeem heeft de overheid tijdens de coronaperiode sterk uitgebouwd, maar dat botste op zijn grenzen. “Als de regering niet oplet, zullen er meer mensen zoals ik zijn. Ik ken veel mensen die net rondkomen, zolang hun niets overkomt. Geen ziekte, geen probleem, niets.”

Lees ook

(https://www.standaard.be/cnt/dmf20240515_96709706?utm_campaign=internal-article&utm_source=standaard&utm_medium=lees-ook)